

Arrest

nr. 111 535 van 9 oktober 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 24 juni 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 mei 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 augustus 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 september 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. DUCHATEAU, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ghanese nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 15 mei 1967 te Obeng. U behoort tot de Akan etnie en bent moslim. U bent opgegroeid in uw geboortedorp, gelegen in de 'Western Region' in Ghana waar uw vader landbouwer was. Uw vader had enkele gronden in zijn bezit die hij bewerkte in het kader van zijn landbouwactiviteiten. U voltooide in uw dorp de lagere school en hielp nadien uw familie bij hun beroepsbezigheden. In 1986 had uw vader een conflict met de 'chief' van het dorp. Deze laatste wou de gronden van uw vader in beslag nemen wat leidde tot onenigheid tussen uw vader en de dorpoverste. Dit conflict escaleerde in die mate dat uw vader besloot om samen met zijn gezin jullie dorp, en zelfs Ghana, te verlaten en in 1987 naar Mali te trekken. U belandde op deze manier op twintigjarige leeftijd in Mali. Niet veel later – in 1987 – besloot u echter om alleen verder

naar Freetown in Sierra Leone te trekken omdat u in Mali geen uitzicht had op werk en omdat de algemene situatie er slecht was. Uw familie bleef achter in Mali. Sindsdien bent u er niet meer in geslaagd opnieuw in contact te komen met uw familie. Ook uw zoon en uw vriendin – de moeder van uw zoon – waren samen met u en uw familie naar Mali gevlucht in 1987 vanuit Ghana. Ook met hen heeft u geen contact meer kunnen leggen sinds u Mali heeft verlaten in 1987. In Freetown kon u aan de slag als schilder. U reisde tussen Conakry en Freetown, en was werkzaam in beide steden. Na zo'n dertien jaar in Sierra Leone en Guinée te hebben doorgebracht, trok u alleen verder naar Marokko waar u zich in Rabat vestigde. U zou zo'n drie jaren in Rabat verblijven en deed er allerlei kleinere jobs om te overleven. In 2002 slaagde u erin naar Spanje te gaan. U trok naar Las Palmas waar u eveneens aan de slag kon als schilder. In 2005 kon u verblijfsdocumenten in Spanje bemachtigen nadat de Spaanse autoriteiten een campagne waren gestart waarbij buitenlanders verblijfsdocumenten zouden verkrijgen op voorwaarde dat ze een arbeidscontract konden voorleggen. In Spanje had u werk tot 2009 tot de economische crisis toesloeg. Nadien kon u terugvallen op een beperkte financiële uitkering in Spanje totdat zelfs deze later eveneens wegviel. In maart 2013 besloot u om Spanje te verlaten. Via Frankrijk kwam u naar België waar u bij de bevoegde asielinstanties asiel aanvraag op 25 maart 2013.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaart niet meer naar uw land van herkomst te kunnen terugkeren uit vrees nog steeds gevaar te lopen nadat uw vader een ernstig grondconflict zou hebben gehad met de dorpsoverste in 1987 waarop uw familie het land diende te verlaten in datzelfde jaar (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Volgende bemerkingen dienen echter gemaakt te worden bij het door u aangehaalde asielrelaas.

Vooreerst dient er te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt een 'gegronde vrees voor vervolging, zoals aangegeven in de Geneefse Conventie, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, - wat u persoonlijk betreft – aannemelijk te maken. Zo kunnen er allereerst ernstige vragen worden gesteld in hoeverre de door u aangehaalde vrees ten opzichte van uw land van herkomst nog steeds actueel is of zou zijn. U geeft immers tijdens het gehoor voor het CGVS aan dat u en uw familie Ghana hebben verlaten in 1987 omwille van een conflict tussen uw vader en de 'chief' van uw dorp over de gronden van uw vader (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Aangezien dit conflict tussen uw vader en de dorpsoverste – volgens uw verklaringen de aanleiding en oorzaak van jullie gedwongen vertrek uit Ghana – dateert van 1987, meer dan 25 jaar geleden, dient de opmerking gemaakt te worden dat uw vrees – door u gerelateerd aan deze gebeurtenis in het verleden – bezwaarlijk nog actueel genoemd kan worden. U slaagt er evenmin in tijdens het gehoor het tegendeel aan te tonen en aannemelijk te maken dat uzelf niet zou kunnen terugkeren naar uw land van herkomst omwille van dit door u aangehaalde conflict. **Dienaangaande dient ten eerste opgemerkt te worden dat het om een conflict tussen uw vader en het hoofd van het dorp ging, en dat het conflict niet rechtstreeks op uw persoon betrekking had, en ten tweede kan bemerkt worden dat uw kennis over dit door u aangehaalde conflict wel heel erg beperkt is.** Immers, wanneer u tijdens het gehoor meerdere malen gevraagd wordt naar meer details over de aanleiding van uw vertrek uit Ghana, komt u steeds niet verder dan te stellen dat er een conflict was over de gronden van uw vader tussen uw vader en de 'dorpschief' (zie gehoorverslag CGVS, p.7). U kan er enkel aan toevoegen dat de gronden van uw vader in beslag zouden worden genomen, maar dat u er verder niets over weet (zie gehoorverslag CGVS, p.7). U kan voorts niets meer vertellen over de oorzaak of de omstandigheden aangaande dit vermeende conflict ondanks de meerdere vragen die u hieromtrent werden gesteld tijdens het gehoor voor het CGVS (zie gehoorverslag CGVS, p.7-8-9). Tijdens het gehoor wordt u eveneens meerdere keren gevraagd wat u vreest in geval van een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst waarop u telkens antwoordt dat u niet kan teruggaan naar het dorp omdat 'indien je eens met iemand problemen hebt gehad, dan zal je dit blijven achtervolgen', zoals u het verwoordt tijdens het gehoor (zie gehoorverslag CGVS, p.7). U voegt er bovendien ook aan toe dat u evenmin naar de hoofdstad kan terugkeren omdat u er niemand kent (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Wat uw eerste verklaring betreft 'dat u niet zou kunnen terugkeren naar uw geboortedorp in Ghana omdat u er in het verleden problemen heeft gehad', dient herhaald te worden dat het door u aangehaalde conflict niet op u betrekking had, maar op uw vader, dat er zoals eerder aangehaald ernstige vragen kunnen worden gesteld betreffende uw vrees en de al dan niet actuele waarde ervan; bovendien, een ander niet onbelangrijk element is uw onwetendheid over de huidige situatie in uw dorp van herkomst, alsook over de oorzaak van het vermeende conflict in uw dorp van herkomst. Immers, tijdens het gehoor voor het CGVS, kan u wel de naam van het toenmalige hoofd – in 1987 – van uw geboortedorp aangeven, maar gevraagd of hij dan nog steeds aan het hoofd staat van het dorp moet u het antwoord schuldig blijven. Meer zelfs, u

verklaart dat u niet eens weet of deze persoon nog steeds in leven zou zijn, en dat u bijgevolg niet weet wie het huidige dorps hoofd zou zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Deze laatste verklaring is hoogst merkwaardig aangezien u net tevoren had verklaard dat deze man – het hoofd van het dorp ten tijde van uw vertrek uit Ghana – de persoon is die u vreest in uw land van herkomst (zie gehoorverslag CGVS, p.7-8). Aan het einde van het gehoor wordt u eveneens gevraagd of u tijdens uw lange periode in het buitenland – na 1987 – ooit een poging heeft ondernomen om meer te weten te komen over de door u aangehaalde problemen die aan de basis zouden hebben gelegen van uw vertrek uit Ghana, of over de huidige situatie in uw geboortedorp, waarop u merkwaardig genoeg antwoordt van niet (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Deze laatste verklaring waarbij u aangeeft nooit een poging te hebben ondernomen meer te weten te komen over uw ‘problemen’ in uw land van herkomst, en bijgevolg ook uw onwetendheid over de huidige situatie in uw dorp van herkomst en het huidige hoofd van uw dorp, ondermijnen dan ook ernstig de door u aangehaalde vrees ten opzichte van uw land van herkomst. **Tijdens het gehoor wordt u eveneens gevraagd of u ooit zelf persoonlijk problemen heeft gekend in Ghana waarop u antwoordt van niet en dat u enkel Ghana heeft verlaten omwille van de vermeende problemen tussen uw vader en de dorps overste** (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Tot slot dient nog aangehaald te worden dat u – alvorens asiel aan te vragen in België – meer dan tien jaar in Spanje heeft verbleven, zonder er asiel te hebben aangevraagd in heel deze periode, zoals u zelf verklaart tijdens het gehoor voor het CGVS (zie gehoorverslag CGVS, p.7) wat eveneens op enige relativisering wijst van de door u aangehaalde vrees, en de actuele waarde ervan, in het kader van de Conventie van Genève ten opzichte van uw land van herkomst. **Bijgevolg kan besloten worden dat u er niet in slaagt een ‘gegronde vrees voor vervolging, zoals aangegeven in de Geneefse Conventie, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, - wat u persoonlijk betreft – aannemelijk te maken.**

Tenslotte legt u geen documenten neer ter staving van uw asielrelaas, noch van de door u afgelegde reisweg. U legt enkel documenten neer ter bevestiging van uw verblijf in Spanje, zoals een Spaans verblijfsdocument geldig tot 2015 (zie administratief dossier). Echter, deze door u neergelegde documenten wijzigen niets aan de hierboven gemaakte pertinente vaststellingen aangaande uw beweerde vrees voor vervolging, zoals aangegeven in de Geneefse Conventie, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1981 (verder: Vreemdelingenwet) en van artikel 1 (A), § 2 van het Verdrag van Genève van 1951.

Verzoeker voert aan, inzake de hem verweten beperkte kennis van het conflict, dat hij door zijn vader nooit werd betrokken tot de kern van het probleem. Verzoeker verwijst naar het grote gevaar dat aanwezig was aangezien verzoeker en zijn familieleden de landbouwgronden dienden te verlaten en dat er zelfs naar Mali werd gereisd.

Dat het conflict niet op verzoeker betrekking heeft weerlegt verzoeker door te stellen dat de dorps overste nog lang na zijn vertrek informatie over hem opzocht. Hij weet niet wie thans de dorps overste is maar weet wel dat de bevoegdheid uitgeoefend wordt door iemand die familiebanden heeft met de vorige dorps oversten

Verzoeker stelt dat hij het risico loopt op ernstige schade zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.2.1. Te dezen dient te worden opgemerkt dat door artikel 4, 5° van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied (BS 22 augustus 2013), het artikel 48/5 van Vreemdelingenwet werd aangevuld met § 4, luidend als volgt:

“Er is geen behoefte aan internationale bescherming indien de asielzoeker reeds in een eerste land van asiel reële bescherming geniet, tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de reële bescherming die hem reeds werd toegekend in het eerste land van asiel of dat hij niet opnieuw tot het grondgebied van dit land wordt toegelaten.

Een land kan worden beschouwd als eerste land van asiel wanneer de asielzoeker in dat land erkend is als vluchteling en hij die bescherming nog kan genieten, of hij anderszins reële bescherming geniet in dat land, met inbegrip van het genot van het beginsel van non-refoulement, mits hij opnieuw tot het grondgebied van dat land wordt toegelaten.” (eigen onderlijning)

Voormeld artikel is van kracht sinds 1 september 2013.

De parlementaire voorbereidingen inzake voormeld artikel stellen omtrent het begrip “reële bescherming”: *“Onder reële bescherming die een asielzoeker in een eerste land van asiel geniet kan worden begrepen dat hij er een daadwerkelijke verblijfsstatus heeft, dat hij beschikt over een reële mogelijkheid tot terugkeer naar het eerste asieland en dat hij er geen gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van de artikel 48/3 en 48/4 van de onderhavige wet.” (Parl. St. Kamer 2012 - 2013, Doc 53, nr. 2555/01, p.12).*

2.2.2. Verzoekende partij, ingelicht over voorgaand element en geconfronteerd met zijn verblijfsstatus in Spanje (*“permiso de residencia”*), verklaarde ter terechtzitting zich naar de wijsheid van de Raad te gedragen.

2.2.3. Uit het administratief dossier (stuk 10, documenten) blijkt dat verzoeker een verblijfsstatus heeft tot 2 oktober 2015 in Spanje (*“permiso de residencia”*) die hem tevens toelaat te werken (zie achterzijde van verblijfskaart). Uit zijn gehoor op het CGVS blijkt dat hij Spanje verliet omwille van financiële problemen (p.6) en niet omwille van een reden zoals omschreven in artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op de vele transportmogelijkheden tussen België en Spanje beschikt hij ook over een reële mogelijkheid tot terugkeer naar Spanje.

2.2.4. Daargelaten de vaststelling dat verzoeker in het geheel niet aantoonde actueel een vrees voor vervolging te hebben en de motieven van de bestreden beslissing door het herhalen van zijn verklaringen niet dienstig worden weerlegd zodat deze onverminderd overeind blijven en door de Raad worden overgenomen, kan derhalve Spanje in hoofde van verzoeker aanzien worden als een eerste land van asiel en is er overeenkomstig artikel 48/5, § 4, eerste lid van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan internationale bescherming.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen oktober tweeduizend dertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS